

[Jan Køpke Christensen]

smittede er blevet smittet af kødet fra slagteren, hvorfor den smittede tvinges ud i en langvarig retssag om spørgsmålet om erstatning.

Svar (25/1 94):

**Justitsministeren (Erling Olsen):**

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, kan såkaldte salmonellainfektioner bl.a. opstå ved indtagelse af kødvarer, der er inficeret med salmonellabakterier.

Spørgsmålet om, hvorvidt producenter og mellemhandlere kan gøres erstatningsansvarlige for personskade, der forvoldes af forarbejdede landbrugsprodukter, er reguleret af bestemmelserne i produktansvarsloven. Denne lov gælder for det ansvar, der påhviler en producent og en mellemhandler for skade forårsaget af en defekt ved et produkt, der er produceret eller leveret af denne (produktskade). Et produkt lider af en »defekt«, hvis det ikke frembyder den sikkerhed, som med rette kan forventes.

Ansvaret for produktskade er objektivt, det vil sige, at ansvaret pålægges skadevolderen, uanset om denne har begået fejl eller forsømmelser. Produktansvarsloven indeholder dog nogle nærmere angivne ansvarsfrihedsgrunde. Producenten er bl.a. ansvarsfri, hvis det må antages, at den defekt, der har forvoldt skaden, ikke var til stede på det tidspunkt, hvor producenten bragte produktet i omsætning.

I overensstemmelse med et grundlæggende princip i dansk erstatningsret påhviler det skadelidte at føre bevis for, at der er sket en skade, at der har været en defekt ved produktet, og at der er årsagsforbindelse mellem defekten og skaden. Skadelidte har således bevisbyrden for disse forhold, men den nævnte bestemmelse siger ikke noget om, hvordan denne bevisbyrde kan løftes. Efter almindelige regler er domstolenes bevisbedømmelse fri. Dette betyder, at domstolene i hver enkelt sag må tage stilling til, hvilken styrke af bevis der kræves, for at bevisbyrden kan anses for løftet. Beviskravene i relation til årsagsforbindelsen afhænger i praksis bl.a. af defektens karakter, skadevolderens forhold og skadelidtes muligheder for at føre beviset.

Således som produktansvarsreglerne hidtil har været anvendt i praksis, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at anse mulighederne for at få erstatning på dette område for utilstrækkelige.

**Spm. nr. S 482**

Til indenrigsministeren (14/1 94) af:

**Jan Køpke Christensen (FP):**

»Hvad kan ministeren oplyse om brandmyndighedernes behandling af offentlige og private virksomheder og institutioner?«

**Begrundelse**

Formanden for brandinspektørerne i Danmark, Per Milner, har den 6. januar 1994 i forbindelse med overbelægningerne på sygehusgangene udtalt til Radioavisen, »at det i givet fald er en offentlig myndighed, der skal anmeldte en anden offentlig myndighed, og det skal vi jo helst undgå«.

En sådan udtalelse betyder, at brandinspektørerne åbenbart har en kodeks, ét sæt regler, hvorefter de behandler private arbejdspladser, og et andet sæt regler, hvorefter de behandler offentlige arbejdspladser. Det vil sige, at de administrerer brandloven forskelligt, alt efter om det drejer sig om private eller offentlige virksomheder, hvilket er rystende at erfare.

Af svaret bedes det fremgå, hvad ministeren agter at foretage sig for at sikre, at landets brandmyndigheder ikke forskelsbehandler offentlige og private virksomheder og institutioner, når det drejer sig om overtrædelse af brandregulativer.

Endvidere bedes de rapporter, som brandmyndighederne har sendt til amterne om forholdene på amtssygehuse, fremsendt til spørgeren.

Svar (26/1 94):

**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

I medfør af bekendtgørelse nr. 196 af 21. marts 1990 om brandværnsforanstaltninger i hoteller m.v., plejehospitaler, forsamlingslokaler, skoler, daginstitutioner og butikker udfærdiger Beredskabsstyrelsen en række driftsmæssige forskrifter for de institutioner m.v., der er omfattet af bekendtgørelsen. I disse forskrifter er der fastsat bestemmelser om brandværnsforanstaltninger.

Den kommunale brandmyndighed påser overholdelsen af reglerne ved foretagelse af brandsyn i medfør af bekendtgørelse nr. 23 af 18. januar 1980 om eftersyn af brandfarlige bygninger m.v. Eftersynet foretages efter ret-